

РЕШЕНИЕ

№ 248

гр. София, 05.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 11.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8534** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 107, ал. 4 от ДОПК, във вр. с чл. 4 от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на „Байс Сервиз“ ЕООД, [населено място], [жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, ет. 5, ап. 108, ЕИК[ЕИК], чрез управителя П., срещу Акт за установяване на задължения № 670322-1 от 15. 12. 2020 г. на инспектор по приходите в Отдел „Общински приходи В. – О. купел, в частта потвърдена с Решение № СФД25-РД28-285 / 30. 06. 2025 г. на директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

В жалбата се излагат съображения, че оспорения акт е нищожен, доколкото са налице два идентични акт, с еднакъв номер, но издадени от различни лица, както и с различно съдържание. Сочи се евентуално незаконосъобразност, поради съществени нарушение на административнопроизводствените правила. Твърди се, че дори и да са налице задължения, същите са погасени по давност. По същество претендира постановяване на съдебно решение, с което бъде отменен оспорения акт. Представя писмено становище и допълнителни писмени бележки. Не претендира разносните по делото.

Ответникът- директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите-С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С нареждане № ДВТ20-ВК66-180 / 14. 12. 2020 г. на началник отдел ОП „В.-О. купел“ е наредено да бъдат издадени служебно АУЗД свързани със задължения за ДНИ и ТБО на

физически и юридически лица, съгласно приложен списък.

С Акт за установяване на задължения № 670322-1 от 15. 12. 2020 г. на инспектор по приходите в Отдел „Общински приходи В. – О. купел, са установени задължения за данък върху превозните средства на „Байс Сервиз“ ЕООД в общ размер на 2029,91 лв., от които главница 1598,31 лв. и лихви в размер на 431,60 лв. Актът е връчен на 02. 06. 2025 г.

С жалба от 12. 06. 2025 г. дружеството оспорва издадения акт по административен ред.

С Решение № СФД25-РД28-285 / 30. 06. 2025 г. на директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община, горепосочения акт е частично отменен по отношение на установените задължения, касаещи лек автомобил Шкода О. с рег. [рег.номер на МПС] и потвърден в останалата част. Решението е връчено на 31. 07. 2025 г.

С жалба рег. № ДВТ25-ТД26-30 от 11. 08. 2025 г. е оспорен акта и по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок подлежащ на обжалване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съдът намира за основателни доводите изложени в жалбата за нищожност на оспорения акт.

Съобразно представените по делото копия и извършен в съдебно заседание оглед на оригиналите, има издадени 2 бр. АУЗ № 670322-1 от 15. 12. 2020 г. на орган по приходите в Отдел ОП „В. – О. купел“, които са с различно съдържание и различен издател.

Наличието на два издадени акта с еднакъв номер и дата, но с различно съдържание и различно лице посочено, като издател на акта, прави същите нищожни поради допуснати особено съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които не могат да бъдат отстранени и правят невъзможно установяването на действителна воля и издателя на акта.

Видно е, че в двата акта се сочи, че представляват АУЗ по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 670322-1 от 15. 12. 2020 г., но в единия има посочени задължения касаещи МПС с рег. [рег.номер на МПС] и МПС с рег. [рег.номер на МПС], докато в другия акт са установени задължения само за МПС с рег. [рег.номер на МПС]. Освен това, в единия случай като издател на акта се сочи М. Т., а в другия въпреки, че в началото се сочи същият служител – М. Т., накрая като издател е посочено М. А..

Действително и в двата случая се касае за орган по приходите, но не може да бъде установено кой от двата органа е издал акта, още повече, че в единия се сочат две лица, като издатели.

Основателни са и доводите изложени в писмените бележки, на процесуалния представител на жалбоподателя, че е налице и още едно основание за нищожност, тъй като в Наредба № ДВТ20-ВК66-180 / 14. 12. 2020 г., въз основа на което е започнало производството е предвидено издаването на АУЗД, свързани със задължения за ДНИ и ТБО, докато в конкретния случай с издадения АУЗ са установени задължения за данък върху превозните средства.

В същото време, будят недоумение доводите на процесуалния представител на ответника, в представеното по делото становище, че издаването на втори АУЗ се наложило, вследствие оспорването по административен ред и решението на решаващия орган, с който акта е частично отменен. Поправки или изменения във вече издаден акт се извършва по реда на чл. 62 от АПК и само при предвидените в закона предпоставки за това. Фактът, че при оспорването по административен ред, е налице частична отмяна на акта, не означава, че следва да се издаде нов акт, в който са отразени тези промени, като в същото време се твърди, че това е първоначалния

акт издаден преди 5 години. Използваната „техника“ от административния орган не почива на закона и води до неяснота относно датата на издаване, издателя и съдържанието на акта, което го опорочава да такава степен, която го прави нищожен.

В същото време е неоснователно искането в жалбата, да се върне преписката с указания да се отпишат по давност установените задължения, тъй като предмет на оспорване по настоящото дело е конкретен административен акт. О. на задълженията порази изтекла давност е вследствие на отправено искане от съответния орган по изпълнението и е различно от предмета на настоящото дело, по което се оспорва издаден административен акт. От друга страна, на съдът е служебно известно, доколкото е налично по делото писмо, че е налице адм. д. № 8194 / 2025 г. по описа на АССГ – 67 състав. С определение № 32433 / 02. 10. 2025 г. по това дело, е оставена без разглеждане жалбата на „Байс Сервиз“ ЕООД срещу писмо №ДВТ-25-ТД26-30/5 от 11.07.2025г, издадено от началник отдел „ОП-В.-О. купел“ при Столична община, в отговор на заявлението на дружеството вх.№ДВТ25-ТД26-30/1 от 12.06.2025г. за отписване на задълженията изброени в заявлението и преписката е изпратена по компетентност на решаващия орган за произнасяне по жалбата.

В случая именно във връзка с подаденото заявление за отписване по давност на задълженията и развилото се в последствие оспорване, жалбоподателят ще получи търсената защита, поради което съдът не дължи произнасяне по така направеното едва с писмените бележки искане.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е нищожен, поради което същата следва да бъде прогласена.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски, но такива не се претендират, поради което не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА, по жалба на „Байс Сервиз“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], на Акт за установяване на задължения № 670322-1 от 15. 12. 2020 г. на инспектор по приходите в Отдел „Общински приходи В. – О. купел, потвърден с Решение № СФД25-РД28-285 / 30. 06. 2025 г. на директора на Дирекция „Общински приходи“ при СО.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 160, ал. 7 от ДОПК.

СЪДИЯ: